

Núria Ibáñez López

“ PER A QUE UNA TERRA SEGUEIXI VIVA S'HA DE VALORAR, CUIDAR I PROMOCIONAR ”

ACTUALITAT

Núria Ibáñez López va néixer a Sant Carles de la Ràpita, va créixer a Santa Bàrbara i actualment viu a Tarragona. És Llicenciada en Geografia i Història per la URV, i arqueòloga de professió. Fa uns quants anys que la Núria apropa les tradicions, la cultura, el paisatge i la nostra parla a través de la Bàrbara i Jaume, dos nens de deu anys, que passejant per diferents llocs del territori ens fan participar de les seues descobertes i dels seus paradisos des de la mirada de la innocència.

Més Ebre: Com i per què et converteixes en escriptora de literatura infantil?

Núria Ibáñez: Per tres coses, la primera és per necessitat, perquè enyoro el caràcter de la gent i el paisatge, d'esta manera puc retrobar-me i expressar tot lo que sento. La segona perquè volia transmetre a mons fills l'amor que tinc per la meua terra i ensenyar-los-hi les meues arrels per a que puguen entendre una mica més perquè sóc com sóc o perquè parlo com parlo. I la tercera perquè penso que és una bona manera de promocionar los pobles de les Terres de l'Ebre aquí i més enllà del nostre territori. Són contes que semblen petites guies dels pobles i si ajuden d'alguna manera pos millor. El nostre lema és que per a que una terra segueixi viva s'ha de valorar, cuidar i promocionar. No m'agrada pensar que hi ha tradicions d'un poble del nostre territori que no es coneixen al poble del costat i de la mateixa manera intento fer saltar el cuquet de la curiositat a la gent que no coneix la nostra terra, per exemple gent de la mateixa província, als que les Terres de l'Ebre els sona com a un territori llunyà quan en realitat està a una hora de distància de la capital de província.

ME: Uns llibres per compartir pares i fills?

NI: Sí. Estem veient que tenim un ampli ventall d'edats que ens segueixen. Un dels objectius és que pares i fills o iaies i nets interactuen entre ells. Los menuts aprenen i els grans recorden i

poden explicar les seues experiències complementant el conte i fent-lo més enriquidor. D'aquí que siguin contes intergeneracionals.

ME: Quines diferències hi ha entre escriure per a nens i escriure per adults?

NI: El vocabulari i la manera de narrar els fets ha de ser més planera, però sense deixar de banda el contingut pedagògic i la frescor que fa que no s'avorriscuen a la tercera pàgina.

ME: La literatura infantil hauria de ser divertida i educativa, quina d'aquestes funcions seria una prioritat per a tu i quines serien les principals característiques de la literatura infantil.

NI: Les dos. Intento conscienciar als més menuts de lo important que és estimar i cuidar cadascun dels seus pobles i explicar orgullosos allà on vagin totes les coses boniques que tenen i que són el resultat de l'esforç dels seus avantpassats i si cal també han d'explicar els punts febles per a col·laborar a millorar-ho de grans, d'una manera fresca i gràciosa intentant promoure l'hàbit de la lectura i també que sigui una eina per a usar a les escoles, trobant als diàlegs paraules que solen usar en lo seu parlar diari penso que també és una manera de sentir-se més còmodes i predisposats a entrar dins de la història. M'agrada posar les variants per dir una mateixa cosa

segons el poble protagonista, esta varietat mos fa ser més especials i proporciona una riquesa excepcional perquè som capaços de mantenir-ho.

ME: Com treballes?

NI: La base dels meus contes és el treball de camp. Faig entrevistes a la gent per a captar l'essència del caràcter de cada poble i entendre quines coses són importants per a ells i mantenir-les vives, també em documento en llibres i experimento al màxim visitant o participant dels actes del poble protagonista. La inspiració pot arribar en qualsevol moment i el lloc pot ser on menys t'ho esperes, per això sempre intento portar un boli i paper a prop per a que no s'escapen les idees.

ME: Qui tria les il·lustracions?

NI: Jo el que faig és transmetre al meu equip el que vull que quede plasmat a la imatge final. Primer el fotògraf, l'Alfred Blanch busca l'indret que li dic que m'agradaria que el lector vegi, després li explico a la il·lustradora, la Miriam Cid, quina expressió i acció dels personatges voldria que quedés palesa al dibuix i una vegada ha captat la meua idea, passa els dibuixos a la noia que fa el tractament d'imatge, la Marina Rascón, per a ajustar-ho tot.

ME: L'elecció dels personatges dels teus llibres, la Bàrbara i el Jaume.

NI: Inspirant-me en los meus bessons que ara tenen 10 anys vaig crear els personatges de Bàrbara i Jaume que són dos nens que sempre van en bicicleta i són molt curiosos! La col·lecció es titula El Montsià de Bàrbara i Jaume (en honor als dos patrons dels meus dos pobles la Ràpita i Santa Bàrbara).

ME: Els teus llibres passen una mena de prova per part dels teus fills abans d'enviar-los a l'editorial?

NI: Els meus fills participen en el treball de camp quan és possible i els hi dic que es posen en situació i m'expliquen què farien ells si es trobessen a cadascun dels pobles, saben per on anirà el fil conductor però la lectura la fan una vegada ja està publicat, com la resta de nens.

ME: Què llegeix de petita?

NI: A vore si me'n recordo...contes dels germans Grimm, Perrault, Puck, Esther, Las aventuras de los Cinco, Cavall Fort, Ot el Bruixot, reflexions d'Snoopy i Mafalda, els tebeos de Zipi i Zape, Carpanta, Rue Percebe, Mortadel·lo i Filemó, llibres sobre animals...

ME: Ens podries fer cinc cèntims dels teus llibres?

NI: Tenim cinc contes publicats i a l'octubre ja seran sis. El primer "Un tresor dins la muntanya" tracta sobre el descobriment de les pintures rupestres d'Ulldecona, que com ja sabreu

són patrimoni mundial declarades per la Unesco. El segon "Un Sant Jordi especial" tracta sobre La Ràpita i en especial sobre el dia de Sant Jordi, tradició pesquera, les muscleres, arquitectura en època de Carles III, etc. El tercer "Descobrim l'or de la Planal!" tracta sobre la producció de l'oli a Santa Bàrbara. És un llibre per valorar la faena que comporta cuidar una oliva des de que surt a l'arbre fins que arriba a la cooperativa, molts nens només veuen les ampolles a les botigues. El quart es titula "Entre la serra i la mar" i està dedicat al municipi d'Alcanar, tracta sobre el seu origen iber, el conreu de les clementines i de com les seues terres han estat transformades a base de molt d'esforç per arribar a com són ara. El cinquè dedicat a Sant Jaume d'Enveja, en ple cor del Delta de l'Ebre, es titula "Els ritmes del Delta de l'Ebre". L'essència dels pobles del Delta de l'Ebre no s'entendria sense tenir en compte els ritmes musicals, per això al títol hem posat "els ritmes", perquè el Delta no només té ritmes naturals sinó també musicals. Tracta del cicle de l'arròs, la jota ebreca, el riu i moltes coses més com el tema del transvasament. I del sisè que el presentarem ara a l'octubre de 2016 només us puc dir que no podreu evitar anar a provar l'experiència si no la coneixeu, prepareu-us per a embrutar-los!

ME: Ep! El Més Ebre ja sap de que tracta el sisè conte però ho mantindrem en secret....Teniu fins i tot una banda sonora de la col·lecció? Explica'm...

NI: Sí, li vaig demanar a Arturo Gaya que ens compongués una jota i penso que és lo millor que he fet. En la cançó queda molt clar qui són i què fan los protagonistes. La música igual que el nostre parlar mos identifica allà on anem, la podeu trobar posant a youtube amb el nom de Jota a Bàrbara i Jaume".

ME: Projectes?

NI: Acabar la col·lecció dels pobles del Montsià i esperar que altres pobles de les Terres de l'Ebre vulguin que Bàrbara i Jaume els visiten per a escriure un conte sobre els seus tresors.